

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2. 566/13
2.10.2013. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Душице Шалић, председника већа, Верице Бајић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари **тужиоца Д. Л.** из Н. П., кога заступа пуномоћник М. К., адвокат из И., против **тужене А. Л.** из Н. П., коју заступа пуномоћник М. Б., адвокат из Н. П., ради престанка обавезе издржавања, одлучујући о жалби тужиоца против пресуде Основног суда у Сремској Митровици П2.748/12 од 18.6.2013. године, у седници већа одржаној 2.10.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалбу **УСВАЈА**, пресуду Основног суда у Сремској Митровици П2.748/12 од 18.6.2013. године **ПРЕИНАЧАВА** тако што **УСВАЈА** тужбени захтев и утврђује да је на дан 28.6.2012. године престала обавеза тужиоца да туженој плаћа издржавање, а која обавеза је утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2.612/10 од 15.6.2010. године и обавезује тужену да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.700,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења, а **ОДБИЈА** захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Обавезује се тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.200,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд укине његову обавезу доприноса дечјем издржавању тужене, а која је утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици

П2.612/10 од 15.6.2010. године, те је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове спора у износу од 22.500,00 динара.

Тужени је благовремено изјавио жалбу против наведене пресуде побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да овај суд преиначи побијану пресуду и усвоји тужбени захтев у целости. Тужени потражује трошкове другостепеног поступка.

Жалба је основана.

Након што је испитао побијану пресуду са разлога наведених у жалби, као и по службеној дужности према чл. 386. ст. 3. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11), овај суд налази да је првостепени суд потпуно, правилно и без битних повреда одредаба парничног поступка утврдио чињенично стање, али је одлуку о тужбеном захтеву донео погрешном применом материјалног права.

Према утврђењу првостепеног суда, пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2.612/10 од 15.6.2010. године, тужилац је, као отац, обавезан да плаћа издржавање туженој у износу од 10.000,00 динара.

Тужилца је школске 2009/2010. године први пут уписала 1. годину П. ф. У. у Б. у статусу самофинансирајућег студента, а прву годину студија обнављала је школске 2010/2011, 2011/2012. и 2012/2013. године.

На основу тако утврђених чињеница, првостепени суд је извео закључак да је тужилац и даље у обавези да доприноси издржавању тужене, јер се иста налази на редовном школовању као самофинансирајући студент, а нема навршених 26 година живота, те је, сходно одредби чл. 155. ст. 2. Породичног закона, одбио тужбени захтев као неоснован.

Жалбом се основано оспорава оваква одлука првостепеног суда. Наиме, одредбом чл. 155. ст. 2. Породичног закона прописано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Према томе, трајање обавезе родитеља да издржава пунолетно дете законом је ограничено док дете не заврши редовно школовање, а најкасније док не напуни 26 година, што значи да када се испуни један од ова два услова, престаје обавеза дужника издржавања и то по сили закона.

Редовно школовање, односно у конкретном случају редовно студирање, подразумева редовно извршавање обавеза на факултету, полагање испита и уписивање наредних школских година, при чему није од значаја да ли је лице буџетски корисник или је самофинансирајући студент.

Чињеница да је тужена четврти пут уписала 1. годину студија на једном факултету, тј. да је трећи пут обновила исту годину, а да при томе није пружила ни један доказ који би оправдао околност што није редовно извршавала школске обавезе (полагање испита који су услов за упис наредне године студија), указује на то да је тужена запоставила своје обавезе на факултету, а само формално уписивање већ четврти пут 1. године студирање свакако се не може сматрати редовним школовањем (студирањем).

С обзиром на наведено, тужилац више нема законску обавезу да доприноси издржавању тужене, без обзира на околност што она још увек нема навршених 26 година живота, због чега је овај суд преиначио побијану пресуду и усвојио тужбени затев.

Преиначење је утицало на одлуку о трошковима парничног поступка, те је овај суд обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 34,700,00 динара, који обухватају: састав тужбе од 6.000,00 динара, приступ на 3 рочишта од по 7.500,00 динара и таксе на тужбу и на пресуду од по 3.100,00 динара, сходно одредбама чл. 207. Породичног закона, чл. 165. у вези са чл. 153, 154. и 163. ЗПП и чл. 24. Закона о судским таксама и тар. бр. 1. Таксене тарифе. Тужиоцу нису досуђени тражени трошкови на име адвокатске опомене од 16.12.2011. године, будући да поднесак са наведеним датумом суштински није представљао опомену, већ допис адвоката којим је тражено уверење од тужене, по ком тужена није била обавезна да поступи, нити је поменути поднесак био нужан за вођење ове парнице у смислу одредбе чл. 150. ЗПП. Осим тога, тужиоцу нису досуђени тражени трошкови на име састава поднеска од 24.9.2012. године, јер поднесак са тим датумом није приложен списима предмета.

С обзиром на успех тужиоца са жалбом, тужена је обавезана да му накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.200,00 динара, који обухватају: састав жалбе од 12.000,00 динара и таксе на жалбу и на другостепену пресуду од по 3.100,00 динара.

Из напред наведених разлога, овај суд је жалбу усвојио и првостепену пресуду преиначио, позивом на одредбу чл. 394. тач. 4. у вези са одредбом чл. 387. ст. 1. тач. 5. ЗПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА

Душица Шалић с.р.

Зто.

Напомена:

Рев 1423/2013 од 26.12.2013.године одбијена као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 566/13.